

WOJEWODA LUBELSKI

NK.II.0911/ 167 /10

Lublin, 2010-05-13

Rozstrzygnięcie nadzorcze

stwierdzające nieważność uchwały Nr XLIII/210/10 Rady Gminy Strzyżewice z dnia 8 kwietnia 2010 r. w sprawie określenia warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania, w części obejmującej § 4 pkt 4 uchwały, w brzmieniu: „zwłaszcza”.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIII/210/10 Rady Gminy Strzyżewice z dnia 8 kwietnia 2010 r. w sprawie określenia warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania, w części obejmującej § 4 pkt 4 uchwały, w brzmieniu: „zwłaszcza”.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XLIII/210/10 Rady Gminy Strzyżewice została doręczona organowi nadzoru w dniu 15 kwietnia 2010 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Strzyżewice określiła szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia z tych opłat, jak również tryb ich pobierania.

Zgodnie z brzmieniem § 4 uchwały, w szczególnie uzasadnionych przypadkach:

1. długotrwała choroba powodująca wzrost kosztów utrzymania potwierdzona dokumentacją medyczną
2. nieracjonalne gospodarowanie środkami finansowymi z powodu choroby psychicznej
3. zdarzenie losowe

4. inne uzasadnione przyczyny zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie w części lub w całości stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub niweczyłoby skutki udzielonej pomocy, osoba może na swój wniosek, na wniosek upoważnionego członka rodziny lub pracownika socjalnego być częściowo lub całkowicie zwolniona z ponoszenia odpłatności za świadczenia usług opiekuńczych lub specjalistycznych.

W ocenie organu nadzoru, powyższa regulacja uchwały nie wypełnia dyspozycji określonej art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 ze zm.).

Z powołanego przepisu ustawy wynika, iż Rada powinna określić szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat świadczeniobiorców.

Redakcja § 4 pkt 4 uchwały wskazuje, że Rada Gminy nie wymieniła w sposób kompleksowy przesłanek, od których zależy częściowe lub całkowite zwolnienie z usług opiekuńczych. O ile bowiem przepis § 4 uchwały wymienia przesłanki częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, o tyle użyte w pkt 4 tego przepisu słowo „zwłaszcza” wskazuje na to, iż są inne, nie określone w tym przepisie przesłanki zwolnienia od tej opłaty. Taki zapis uchwały wprowadza zatem swobodne uznanie organu stosującego uchwałę przy rozpatrywaniu wniosku o zwolnienie z opłaty za usługi opiekuńcze i skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego.

Rada gminy powinna tak określić okoliczności występujące po stronie uprawnionego do korzystania z usług opiekuńczych uzasadniające całkowite bądź częściowe zwolnienie z opłat, aby Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej wiedział, jakimi kryteriami ma się kierować dokonując zwolnienia.

Jako akt prawa miejscowego uchwała winna być zredagowana w taki sposób, by dla przeciętnego adresata była zrozumiała, tzn. by adresat danego przepisu wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie miał żadnych wątpliwości, co do tego, jaką regułę postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis (kierownik ośrodka pomocy społecznej) wiedział, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów. Zakres uchwały winien zapewnić taki sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji. Oznacza to, że zasady odpłatności za usługi winny być tak ustalone, żeby ci, spośród mieszkańców gminy, którzy spełniają podstawowe kryteria przedmiotowe, od których zależy obniżenie odpłatności, mieli równe szanse na czynienie o to starań.

Użyte w § 4 pkt 4 wyrażenie: „zwłaszcza” wskazuje na niejasność i nieprecyzyjność uchwały.

Właściwe i jasne określenie kryteriów w uchwale będącej aktem prawa miejscowego jest niezbędnym warunkiem prawidłowo skonstruowanego przepisu w rozumieniu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20

czerwca 2002 r. w sprawie „Zasada techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Przepisy aktów redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy (§ 6 rozporządzenia). Przepisy winny być sformułowane w ten sposób, aby organ stosujący prawo (wykonujący uchwałę) nie miał żadnych trudności z ustaleniem, czy w danym przypadku spełniona została hipoteza normy prawnej i jakie konsekwencje wynikają z jej dyspozycji.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLIII/210/10 we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Lubelski
Genowefa Tokarska

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Strzyżewice
- 2) Przewodniczący
Rady Gminy Strzyżewice